

Meditatie eerste Pinksterdag

Bijbellesing: Exodus 19:14-20 en Handelingen 2:1-13 **Tekstlezing: Handelingen 2:3**

Broeders en zusters

Vandaag vieren we het Pinksterfeest. Het feest van de uitstorting van de Heilige Geest. Wij gedenken het heilsfeit dat de eerste christelijke gemeente vervuld werd met de Heilige Geest. In deze dagen van afstand houden verlangen we naar nabijheid, naar een omarming of een knuffel, naar geliefden dichtbij. Hoe lang duurt het nog voordat we normaal met elkaar om kunnen gaan. Met Pinksteren is het eigenlijk precies het tegenovergestelde. Pinksteren is geen feest van afstand, maar van nabijheid. Het feest van God die geen afstand houdt, maar dichtbij komt. Mensen aanraakt, bezielt, vernieuwt en corrigeert. Dat blijkt op de eerste Pinksterdag. De discipelen bereiden zich, samen met een aantal vrouwen, met Maria en de broers van Jezus, biddend en wachtend voor op de komst van de Heilige Geest. Na een aantal dagen breekt het Joodse Pinksterfeest aan. Als wetsetrouwe Joden vieren ze dit Joodse feest in de tempel. Dat is het centrum van de Joodse feesten. Met 120 personen verblijven ze in één van de bijgebouwen van de tempel. Nu was het Pinksterfeest een oogstfeest, waarbij de blijdschap en de dankbaarheid over de opbrengst van het land gevierd werd. Of zoals het ook genoemd wordt het feest van de eerstelingen. Maar in de loop van de tijd was het Pinksterfeest verbonden geraakt met een belangrijke gebeurtenis uit de geschiedenis van het Joodse volk. Men dacht bij het Pinksterfeest ook aan de Tien Geboden die Israël had ontvangen. Dat geschenk was het waard om gevierd te worden. Zonder Gods geboden zou het leven namelijk een chaos worden.

Wáár ontving Israël de Tien Geboden uit Gods hand? Tijdens de woestijnreis bij de berg Sinaï. Daar gaf God via Mozes de wet aan Zijn volk. Maar wat gebeurt er eigenlijk op de berg Sinaï op het moment van de wetgeving? Dat lezen we in Exodus 19. Terwijl God Zijn geboden geeft, daalt Hij neer op de top van de berg. Maar op dat moment zijn er ook opzienbarende en ontzagwekkende tekenen: namelijk een hevige stormwind en huiveringwekkend vuur. De Heere spreekt tot hen in die stormwind. De berg staat in brand als de Heer afdaalt. En het volk staat onder aan de berg te beven van schrik. Dat het volk aan de voet van de berg staat, heeft twee redenen. De eerste reden is, dat de berg niet mogen aanraken. Het volk moet op afstand blijven vanwege de heiligheid en grootheid van God. De tweede reden is, dat ze vanwege de indrukwekkende tekenen, niet dichterbij durven komen. God daalt neer vanuit de hemel, maar tegelijk blijft er grote afstand tussen Hem en het volk. Dat is nodig zegt Mozes, anders zou het volk het niet overleven.

God is aanwezig óp de berg Sinaï en het volk Israël staat ónder aan de voet van de berg. En Mozes bemiddelt tussen God en het volk. Rechtsreeks contact is niet mogelijk. Daarvoor is de kloof tussen de heilige God en ons onheilige mensen te groot. En wat gebeurt er nu op het Pinksterfeest? Gods gemeente ontvangt de Heilige Geest. En de komst van de Geest wordt begeleid door de tekenen van een stormwind en van vuur. Opmerkelijk! Toen God neerdaalde op de berg Sinaï waren er exact dezelfde verschijnselen. Wat betekent dat? Dat wil zeggen, dat als de Heilige Geest neerdaalt God Zelf naar deze aarde komt. In de Heilige Geest komt de levende God Zelf naar ons mensen toe. En wat lees ik dan in vers 3? Het vuur zat op ieder van hen. Toen de levende God neerdaalde op de Sinaï bleef Hij op de top van de berg. Er bleef afstand. Maar hier op het Pinksterfeest is het anders. De afstand die er was valt weg. 'Het gaat met God hier bergafwaarts', las ik ergens. Mooie woordspeling. Gods vuur blijft niet meer op de berg, maar daalt af en komt neer op mensen. Toch is dit hetzelfde vuur waarvoor Israël huiverde bij de berg Sinaï. God daalt opnieuw neer. Maar nu veel kleiner. Het zijn tongen van vuur die zich verdelen over de volgelingen van Jezus. Toch is ook op het Pinksterfeest God in Zijn grootheid en heiligheid aanwezig. Alleen is het nu menselijker ge worden. Want inmiddels is God Zelf mens geworden en onder ons komen wonen. In Jezus, de gekruisigde en opgestane Heere, laat God zien wie Hij voor ons is. Want in de Heere Jezus brandt ook een vuur. Het vuur van

diepe ontferming en ontzagwekkende liefde voor wat verloren en geschonden is. Het vuur van de radicale toewijding en gehoorzaamheid aan de wil van de Vader. Dat vuur wordt niet gedoofd na Jezus' hemelvaart. Integendeel! De Heilige Geest wordt uitgestort en in Hem komt God ons zeer nabij. Ja, we mogen zelf nog een stap verder gaan. De Heere Jezus heeft gezegd dat de Heilige Geest niet alleen over ons komt, maar ook bij ons en zelfs in ons komt. Door de Heilige Geest komt de heilige God, in Christus, Zelf in mijn onheilige hart wonen. Intiemer kan Hij Zich niet aan u, jou en mij verbinden. De Heilige Geest overbrugt de kloof tussen ons en God, die ontstaan is door onze vervreemding van God. Maar nu de Geest is uitgestort mag ik weten dat als ik door geloof met de Heere Jezus verbonden ben, Hij de Hoofdbewoner wordt en is in mijn hart. Jezus Christus daalt door de Heilige Geest neer in de rauwe werkelijkheid van ons bestaan. Hij schaamt Zich er niet voor om ons verworpen bestaan tot Zijn werkterrein te maken. Laat dit machtige evangelie door de Heilige Geest tot diep in je wezen doordringen. Jezus Christus is mij zeer nabij.

Maar nu valt er nog iets op. Als de Heilige Geest wordt uitgestort zijn er 120 mensen bij elkaar. Nu lees ik dat de Geest op ieder van hen afzonderlijk zat. Wat betekent dat? Dat laat zien dat ze allemaal even belangrijk zijn voor de Heilige Geest. Hij maakt geen onderscheid tussen apostelen en gewone gemeenteleden, mannen en vrouwen, ouderen en jongeren, gehuwden en ongehuwden, vrolijken en somberen. In allen, ongeacht hun achtergrond of omstandigheden, woont en werkt de Heilige Geest, zonder onderscheid te maken. De Geest gaat aan niemand van die 120 gelovigen voorbij. Hij kent geen hokjes en trekt ook geen muurtjes op.

Trekt u de lijn eens door naar vanmorgen. Wij allen, hier en thuis, worden aangesproken en aangevuurd door de Heilige Geest Hij spreekt en vuurt ons allemaal aan ongeacht onze maatschappelijke of geestelijke achtergrond. Hoe verschillend we ook zijn, de Geest gaat graag in ieder van ons aan het werk en blijft dat ook met alle liefde doen. U zegt: Dat is mooi! Niemand hoeft zich op dit Pinksterfeest buiten gesloten te voelen. Maar hoe doet de Geest dat dan? Hoe werkt de Geest dan? Werkt Hij bij iedereen op exact dezelfde manier? Wordt iedereen op precies dezelfde manier aangesproken, bekeerd en vernieuwd? Of houdt de Heilige Geest in Zijn benadering rekening met de verschillende achtergronden en omstandigheden in mensenlevens? Een concreet voorbeeld: ik weet vanuit het pastoraat dat er mensen zijn die, hoewel ze onder ons als geslaagd en zelfverzekerd overkomen, onzeker zijn en worstelen met een negatief zelfbeeld. Dat kan te maken hebben met je opvoeding of met een jeugdtrauma of met een diepe teleurstelling in mensen die je verwond en gepest hebben. En het daarom moeilijk vinden om God en mensen te vertrouwen.

Hoe gaat de Heilige Geest daarin met je om? Houdt Hij dan rekening met het feit dat je door een negatief zelfbeeld een stuk onmacht ervaart om God en de ander te vertrouwen? Of negeert Hij dat gewoonweg? Uit het feit dat het vuur van de Geest op een ieder afzonderlijk neerdaalt, mogen we afleiden dat de Heilige Geest in Zijn manier van benaderen bewust rekening houdt met je aard, karakter, achtergrond en levensgeschiedenis. Want wij zijn uniek. Niemand van ons heeft namelijk dezelfde vingerafdruk. Wij zijn uniek wat betreft onze wording en levensgeschiedenis, onze verwachtingen en teleurstellingen, onze angsten en onzekerheden, onze tekortkomingen en schulden. Maar gaat de Geest in je aan het werk dan houdt Hij er rekening mee dat je bijvoorbeeld door negatieve ervaringen in je jeugd maar moeilijk vertrouwen kan opbrengen in God en in mensen.

Misschien is dit herkenbaar voor u en jou. Je hebt in de omgang met andere mensen zoveel pijnlijke ervaringen opgedaan, dat je besloten hebt je niet langer kwetsbaar op te stellen. Je ervaart moeite om je werkelijk helemaal in vertrouwen over te geven aan God. Maar nu is het Pinksterfeest. De Heilige Geest is uitgestort. En de Heilige Geest, is de Geest van Jezus, die intens verlangt om je te brengen tot een vertrouwensvolle overgave aan God en om de vrucht van Christus' liefde te laten groeien in je leven. De Geest die rekening houdt met jouw unieke bestaan met al zijn rauwe kanten

en rafelranden. Hij gaat niet zoals de geest van de boze respectloos met je om. De Geest zal je niet overweldigen en geen kwaad doen, maar benadert je in teerheid en voorzichtigheid. Vertrouw je daarom aan Hem toe en stel je hart voor het eerst of opnieuw voor Hem open. Zo kan Hij in en door de Heere Jezus, Zijn verlossend, helend en vernieuwend werk in je doen.

Maar nu lees ik ook in onze tekst dat die vurige tongen zich verdelen. Met andere woorden: de Geest werkt niet alleen persoonlijk, maar ook gemeenschappelijk. Anders gezegd: wat de Heilige Geest schenkt is te veel voor één mens alleen. Alleen, samen kun je de hoogte en diepte, lengte en breedte van de liefde die Christus heeft voor zondige en falende mensen verstaan. Dat is niet aan één mens gegeven en daar hoef je ook niet in je eentje achter te komen. Nee, je hebt elkaar als gemeenteleden en als ambtsdragers nodig om de reikwijdte van Christus' vergevende liefde te verstaan. Samen met alle heiligen zegt Paulus. Zo vuurt de Geest ons en aan en schakelt ieder van ons in. Niet alleen gemeenteleden die vurig van geest zijn en vrijmoedig spreken. Maar ook die stille man en bescheiden vrouw, die teruggetrokken jongen en dat verlegen meisje, die elke dag hun handen vouwen en bidden voor de gemeente, voor de kerkenraad, voor een vriend of vriendin die het moeilijk heeft. U voelt wel aan je bedroeft de Geest en blust Hem uit als je je boven de ander verheft of op de ander neerziet. Of je zelf belangrijker vindt dan de ander in de gemeente.

Hoogmoed en eigenwijsheid zijn geen vruchten van de Geest, die komen bij onszelf vandaan. Maar de Geest leert je in nederigheid de ander belangrijker te achten dan jezelf. Hij verbindt je in het geloof niet alleen aan Jezus, maar ook aan elkaar binnen het lichaam van Christus. Binnen dat lichaam waarvan Jezus het Hoofd is, heeft ieder een taak te vervullen. Zullen we dat juist, nu deze Pinksterdag zo anders is dan andere jaren, meenemen in ons hart?! De Heilige Geest verbindt je aan Christus en aan elkaar. Juist ook nu we elkaar niet ontmoeten in de eredienst en het gemeente-zijn zo anders vorm krijgt. We kunnen elkaar niet missen. Je kunt niet zonder de ander en de ander kan niet zonder jou gemeente van Christus zijn. Kortom: de Heilige Geest schakelt ons samen in om met de ons geschonken gaven mee te blijven werken aan de opbouw van de gemeente.

En hoe schakelt de Heilige Geest je dan in? Wat zegt onze tekst? 'En aan hen werden tongen als van vúúr gezien'. Vuur tongen! In het Grieks staat een woord dat wijst op het lichaamsdeel in onze mond, dat onmisbare orgaan om mee te spreken. De Geest vuurt ons dus aan tot een warm getuigenis, om gloedvol te spreken over de grote daden van God, over wat Hij voor ons gedaan heeft in de Heere Jezus Christus. Ik las ergens: met Pasen gaat de aarde open, met Hemelvaart gaat de hemel open, met Pinksteren gaat onze mond open. Laten wij net als die jonge gemeente op het Pinksterfeest in Jeruzalem getuigen in woorden en daden van Jezus Christus. Want de blijde boodschap van het evangelie is het waard om, aangevuurd door de blaasbalg van de Heilige Geest, als een lopend vuurtje de wereld over te gaan. En ben jezelf door de blaasbalg van de Geest aangevuurd en verbonden geraakt met de Heere Jezus dan zul je ook voor Hem warm gaan lopen. In vuur en vlam staan voor Hem, die je gekocht en betaald heeft met offer van Zijn leven. Nu gaat het vuur van de Geest nog steeds door de wereld totdat het einde zal zijn. Dan zal de stormwind van de Geest alle tegenstand tegen God wegblazen. Dan zullen allen die hier en nu voor Jezus door de knieën gaan dezelfde taal, de taal van de volmaakte liefde spreken. Dan zullen al Gods kinderen in vuur en vlam staan voor de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Blust daarom de Geest niet uit, want dan heb je geen toekomst. Maar laat de Heilige Geest op maximale wijze je in vuur en vlam zetten voor Jezus en Zijn Koninkrijk. Dat is het mooiste dat je kan overkomen. Amen